

право норми също и относно заплатите на заварените държавни служители, с които не се допуска дискриминация, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на заварените държавни служители да възникне и друга правна последица, освен да им бъде изплатена с обратна сила, и да се продължи да им се изплаща за в бъдеще, възможно най-високата по степен заплата за съответната длъжностна категория?

В това отношение единствено въз основата на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО, ли възниква правната последица от забраната за допускане на дискриминация, или претенцията на длъжностното лице възниква единствено с оглед на неправилното транспониране на разпоредбите на правото на Европейския съюз в съответствие с установеното в правото на Съюза право на иск за отговорност на държавите членки?

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 8 ноември 2012 г. — Jens Schombera/Land Berlin

(Дело С-502/12)

(2013/С 26/54)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jens Schombera

Отговорник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. Следва ли първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО (¹), да се тълкува в смисъл, че установява всеобхватна забрана за допускане на необоснованата дискриминация, основана на възраст, която забрана се прилага и по отношение на нормите на националното право относно заплатите на служителите във федералните провинции?
2. При положителен отговор на първия въпрос, в резултат на тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз стига ли се до извода, че е налице пряка или непряка дискриминация, ако съгласно определена национална уредба размерът на основната заплата на даден държавен служител се повишава в съответствие с неговата възраст при учредяване на служебното му правоотношение, а впоследствие — преимуществено в зависимост от продължителността на служебното му правоотношение?
3. При положителен отговор и на втория въпрос, тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли подобна национална уредба да бъде оправдана с преследваната от законодателя цел да възнаграждава натрупания професионален опит?

4. При положителен отговор и на третия въпрос, ако националният законодател не е успял да въведе в националното право норми относно заплатите на държавните служители, с които не се допуска дискриминация, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на дискриминираното лице да възникне и друга правна последица, освен заплащането с обратна сила на възможно най-високата по степен заплата за съответната длъжностна категория?

В това отношение единствено въз основата на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО, ли възниква правната последица от забраната за допускане на дискриминация, или претенцията на държавния служител възниква единствено с оглед на неправилното транспониране на разпоредбите на правото на Европейския съюз в съответствие с установеното в правото на Съюза право на иск за отговорност на държавите членки?

5. Тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли съществуването на национална мярка, която обвързва предявяването на претенциите на държавните служители за (последващо) плащане на определена сума или за обезщетение от изискването държавните служители да предявят тези претенции възможно най-скоро след възникването им?

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 8 ноември 2012 г. — Alexander Wieland/Land Berlin

(Дело С-503/12)

(2013/С 26/55)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alexander Wieland

Отговорник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. Следва ли първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО (¹), да се тълкува в смисъл, че установява всеобхватна забрана за допускане на необоснованата дискриминация, основана на възраст, която забрана се прилага и по отношение на нормите на националното право относно заплатите на служителите във федералните провинции?
2. При положителен отговор на първия въпрос, в резултат на тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз стига ли се до извода, че е налице пряка или непряка дискриминация, ако съгласно определена национална уредба размерът на основната заплата на даден държавен служител се повишава в съответствие с неговата възраст при учредяване на служебното му правоотношение, а впоследствие — преимуществено в зависимост от продължителността на служебното му правоотношение?

3. При положителен отговор и на втория въпрос, тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли подобна национална уредба да бъде оправдана с преследваната от законодателя цел да възнаграждава натрупания професионален опит?

4. При положителен отговор и на третия въпрос, ако националният законодател не е успял да въведе в националното право норми относно заплатите на държавните служители, с които не се допуска дискриминация, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на дискриминираното лице да възникне и друга правна последица, освен заплащането с обратна сила на възможно най-високата по степен заплатата за съответната длъжностна категория?

В това отношение единствено въз основата на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО, ли възниква правната последица от забраната за допускане на дискриминация, или претенцията на държавния служител възниква единствено с оглед на неправилното транспониране на разпоредбите на правото на Европейския съюз в съответствие с установеното в правото на Съюза право на иск за отговорност на държавите членки?

5. Тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли съществуването на национална мярка, която обвързва предявяването на претенциите на държавните служители за (последващо) плащане на определена сума или за обезщетение от изискването държавните служители да предявят тези претенции възможно най-скоро след възникването им?

6. При положителен отговор на въпроси от 1 до 3, от тълкуването на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз следва ли, че ако със закон, уреждащ прехода към нов режим за определяне на заплатите на държавните служители, на заварените държавни служители се определя степен на заплатата по нововъведената система, като се взема единствено предвид размерът на основна заплатата, която те са получавали съгласно старата (дискриминационна) уредба на конкретна, посочена в новия закон релевантна дата на прехода, като съгласно този закон релевантна за повишението на заплатите на тези държавни служители в последващи степени е единствено продължителността на придобития след влизането в сила на новия закон опит, без да се отчита абсолютната продължителност на целия, придобит от тях опит, по този начин на практика се запазва в непроменен вид допусканата със старата уредба дискриминация, основана на възраст — и това състояние продължава до евентуалното достигане на възможно най-високата по степен заплатата?

7. При положителен отговор и на шестия въпрос, тълкуването на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз допуска ли това неограничено продължаващо неравно третиране да бъде оправдано с преследваната от законодателя цел, според която със закона, уреждащ прехода към новата система за определяне на заплатите на държавните служители не следва да се защитават (единствено) придобитите права към настъпването на посочената в закона релевантна за прехода дата, а (също) и възникналите въз основа на стария режим прогнозни очаквания за доходите, които държавният служител ще получи в рамките на цялата продължителност на неговия професионален живот, като му бъде изплащана заплатата за съответната длъжностна категория?

Допустимо ли е продължаващата дискриминация на заварените държавни служители да бъде оправдана с аргумента,

че алтернативните разрешения на установените с новия режим правила (индивидуално определяне на съответната степен на заплатата в зависимост от продължителността на придобития опит също и за всеки от заварените държавни служители) са свързани с по-голяма административна тежест?

8. В случай че се отхвърли посочената във въпрос 7 възможност да се оправдае допускането на дискриминация, ако националният законодател не е успял да въведе в националното право норми също и относно заплатите на заварените държавни служители, с които не се допуска дискриминация, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на заварените държавни служители да възникне и друга правна последица, освен да им бъде изплатена с обратна сила, и да се продължи да им се изплаща за в бъдеще, възможно най-високата по степен заплатата за съответната длъжностна категория?

В това отношение единствено въз основата на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО, ли възниква правната последица от забраната за допускане на дискриминация, или претенцията на длъжностното лице възниква единствено с оглед на неправилното транспониране на разпоредбите на правото на Европейския съюз в съответствие с установеното в правото на Съюза право на иск за отговорност на държавите членки?

(¹) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 8 ноември 2012 г. — Uwe Schönefeld/Land Berlin

(Дело C-504/12)

(2013/C 26/56)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Uwe Schönefeld

Отговорник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. Следва ли първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО (¹), да се тълкува в смисъл, че установява всеобхватна забрана за допускане на необоснованата дискриминация, основана на възраст, която забрана се прилага и по отношение на нормите на националното право относно заплатите на служителите във федералните провинции?

2. При положителен отговор на първия въпрос, в резултат на тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз стига ли се до извода, че е налице пряка или непряка дискриминация, ако съгласно определена национална уредба размерът на основната заплатата на даден държавен служител се повишава в съответствие с неговата възраст при учредяване на служебното му правоотношение, а впоследствие — преимуществено в зависимост от продължителността на служебното му правоотношение?